

HVER ANDEN VOLDSRAMT FØLER SIG SVIGTET AF LEDELSEN

Fængselsforbundets undersøgelse viser, at hjælpen ikke altid er god nok, når fængselsbetjente bliver overfaldet.

Af Søren Gregersen

"Der er desværre kun 50 procents chance for at få et ordentligt opfølgingsforløb." Sådan skriver et medlem i Fængselsforbundets spørgeskemaundersøgelse om vold og det psykiske arbejdsmiljø.

Den mandlige fængselsbetjent er blevet overfaldet fire gange i løbet af de 13 år, han har været ansat. Nogle gange har opfølgningen været god – andre gange ikke: "Det har været afhængigt af, hvilken leder der har haft ansvaret for opfølgningen," skriver betjenten.

Med denne vurdering rammer han den generelle holdning blandt landets fængselsbetjente, når man beder dem vurdere den hjælp, de har fået efter vold og trusler. I undersøgelsen svarer 45 procent af de voldsramte, at de helt eller delvist føler sig svigtet af deres ledelse.

Det gælder for eksempel en 39-årig kvindelig fængselsbetjent.

Hun skriver sådan her: "Det er dybt frustrerende at overvære trusler mod en selv og ens kollegaer, og at ledelsen ikke gør noget. Man føler sig ikke værdsat."

De voldsramte betjente oplever blandt andet hjertebanken, søvnproblemer, anspændthed, mareridt og tillidsproblemer i forhold til andre mennesker. Eksempelvis oplever 48 procent af de voldsramte, at de har problemer med at sove.

Fængselsforbundets formand, Kim Østerbye, mener, det er stærkt kritisabelt, at der ikke tages hånd om voldsramte fængselsbetjente.

"Der bør være fuld støtte, hvis uheldet er ude. Det er det mindste, man kan forlange. Det bør være muligt at sikre fængselsbetjente et ordentligt liv efter et overfald," siger han.

FÅR HJÆLP TIL AT KOMME VIDERE

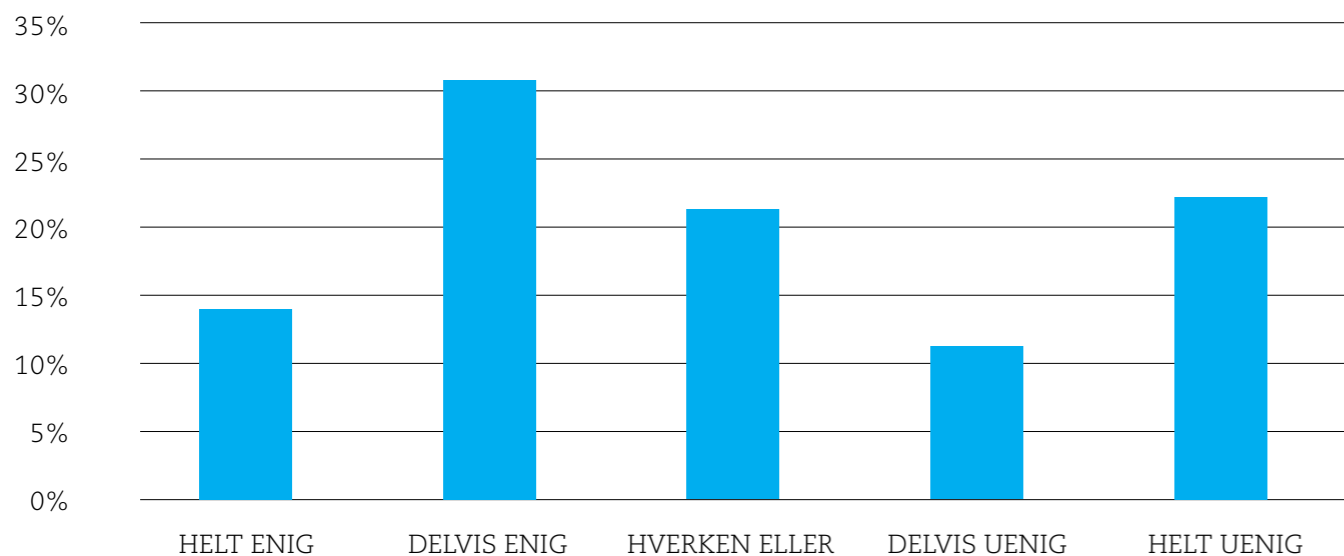
Heldigvis fremgår det også af Fængselsforbundets undersøgelse, at mange betjente får hjælp af deres ledelse. 48 procent af de voldsramte vurderer, at deres ledelse – i høj grad eller nogen grad – var i stand til hjælpe dem videre.

Et medlem skriver: "Jeg har heldigvis en meget opmærksom leder, som jeg føler mig tryk ved at gå til."

Kim Østerbye mener, at den gode opfølgning skal udbredes til alle steder i Kriminalforsorgen: "Andre kan lære af de gode ledere. Samtidig skal der være flere muligheder for at tage skånehensyn til voldsramte betjente ved at placere dem steder i Kriminalforsorgen uden fangekontakt. Det kan sagtens lade sig gøre. Det skal bare prioriteres," siger han.

Læs HR-chefens svar på side 12.

FØLER DU DIG SVIGTET AF DIN LEDELSE EFTER VOLD?

Adspurgt direkte om de føler sig svigtet af deres ledelse, erklærer 45 procent af de voldsramte sig helt eller delvist enige.

Kilde: Fængselsforbundets spørgeskemaundersøgelse: Vold og det psykiske arbejdsmiljø.

DER VAR INGEN FORSTÅELSE FOR MIN SITUATION

Efter flere alvorlige episoder knækkede filmen for Flemming Andersen. Han føler, at både den lokale og centrale ledelse svigtede, da han blev sygemeldt.

53-årige Flemming Andersen bliver snart afskediget fra Kriminalforsorgen efter cirka 30 års tjeneste. Han oplever, at han blot er et sagsnummer i Kriminalforsorgens sygeopfølgningssystem. Han savner empati, omsorg og bekymring for sin situation.

I 2013 oplevede Flemming Andersen tre alvorlige episoder i Arresthuset i Frederikssund: En indsats som døde efter at have hængt sig selv, trusler på livet fra en Bandidos-rocker og ni personer, som forsøgte at trænge ind i arresten. Han genoptog arbejdet, men måneder efter gav han efter og blev sygemeldt.

I dag har han fået anerkendt tre arbejdsskader i Arbejdsskadestyrelsen og kommer ikke til at arbejde igen.

Det er i sig selv slem nok, men han havde trods alt haft det bedre, hvis han var blevet mødt af mere forståelse fra ledelsen. Han mener ikke, at de forstod det pres, som rockergruppen lagde på ham.

"Sygesamtalerne havde nærmest karakter af forhør, hvor jeg blev anklaget for at gøre noget forkert, til trods for at rockeren blev dømt for trusler. De burde være gået ind og støttet mig og ageret buffer for mig."

Heller ikke Direktoratet for Kriminalforsorgen var efterfølgende til meget hjælp. Flemming Andersen savnede støtte og rådgivning i stedet for at være et nummer i journalmappen.

"Jeg ville gerne have set almindelig personaleomsorg, og at de tog et medansvar. Det ville for eksempel ikke gøre noget, hvis man gik ind og sagde, at man var ked af ens situation og spurgte, om der var noget, de kunne hjælpe med."

"Man har trods alt leveret 30 år af sit liv til denne arbejdsplads."

ARRESTFORVARER: VI HAR FOKUS PÅ DEN SYGEMELDTE

Vi har spurgt arrestforvarer i Frederikssund, Søren Bang Hansen, om hvad han siger til kritikken. Han forholder sig ikke specifikt til Flemming Andersens sag, men peger på, at arresthuset altid har fokus på sygemeldte medarbejdere.

"Indgangsvinklen er, at vi vil strække os meget langt for at få medarbejderen tilbage på arbejde i arresthuset. Dialogen i samtalerne er åben og ærlig fra ledelsens side, og medarbejderen er altid informeret om arresthusets hensigt og muligheder," siger han.

Arresthuset udarbejder en mulighedserklæring og eventuelt en fastholdelsesplan. Der holdes løbende evalueringsmøder, men hvis medarbejderen ikke er indstillet på at følge en tilbagekomstplan sendes sagen til helbredsnavnet, oplyser arrestforvareren.

